

רע"פ 1529/20 - ענאן אל סייד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 1529/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: ענאן אל סייד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בתיק עפ"ג 59488-12-19 מיום 29.1.2020 שניתן על ידי כב' הנשיאה רויטל יפה כץ וכב' השופטים יעל רז-לוי ו' ליברדו

בשם המבקש: עו"ד אילן אזולאי

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (כב' הנשיאה ר' יפה-כץ, וכב' השופטים' רז-לוי, ו' ליברדו) בעפ"ג 59488-12-19 מיום 29.1.2020, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר-שבע (כב' השופט א' ברסלר -גונן) בת"פ 44424-04-19.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של איזמים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); עבירה של פציעה כשהעברין מזוין לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין; ועבירה של החזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין. על פי כתב האישום, ביום 16.4.2019 הגיע המבקש לחנות של המתלונן משסבר כי האחרון נקט אלימות נגד אחיו. המבקש איים על המתלונן כי ידקור אותו וזה, סטר למבקש ודחף אותו. בתגובה, שלף המבקש סכין מכיסו

ודקדק את המתלונן באזור המפשעה ובידו, באופן שהביא לפציעתו.

2. ביום 25.11.2019 גזר בית משפט השלום את דינו של המבקש. בית המשפט הדגיש את החומרה הרבה שמייחסת הפסיקה לשימוש בסכין במהלך אירוע אלים והצורך לבכר במסגרת הענישה עקרונית גמול והרחקה מהחברה, ואת הפגיעה החמורה בערכים מוגנים שנגרמה ממעשיו של המבקש. בית המשפט עמד על נסיבות ביצוע העבירות, בהן הגעתו של המבקש לחנות כאשר הוא נושא את הסכין, ומוכנותו לבצע בה שימוש; ודקירת המתלונן בשני מקומות שונים אשר מלמדת על מסוכנותו והנזק הפוטנציאלי הגדול מזה שנגרם בפועל. בית המשפט גרס כי מידת האשם של המבקש היא בינונית-גבוהה, תוך שהתחשב בחלקו של המתלונן באירוע, ולאחר שסקר את מדיניות הענישה הנוהגת קבע את מתחם העונש ההולם מעשרה ועד עשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל.

בקביעת העונש במתחם שקל בית המשפט לקולא את היות המבקש נעדר עבר פלילי אשר זה לו עונש מאסר ראשון; את תקופת מעצר של המבקש מאחורי סורג ובריח, והימצאותו מאז שוחרר ממעצר תחת תנאים מגבילים; ואת נטילת האחריות המהירה של המבקש. עוד הביא בית המשפט בחשבון את קיומו של הסכם ה"סולחה" שנערך בין משפחות הצדדים תוך שציין כי מתסקיר שירות המבחן עולה כי למרות ההסכם, עודנה קיימת רמת סיכון בין הצדדים. לבסוף קבע בית המשפט את עונשו של המבקש בחלק התחתון של מתחם הענישה, והשית על המבקש אחד עשר חודשי מאסר בפועל; מאסר מותנה; ופיצוי והתחייבות כספית.

3. ערעור המבקש על גזר הדין נדחה על ידי בית משפט המחוזי. בית המשפט קבע כי גזר הדין מאוזן וראוי ולא מקים כל עילת התערבות, תוך שעמד גם הוא על החומרה הגבוהה של מעשי המבקש. באשר להסכם "הסולחה" סבר בית המשפט כי אין בו כדי להצדיק חריגה מן העונש ההולם, תוך שציין כי בית משפט השלום נתן לו משקל ראוי בגזר דינו. לסיום קבע, כי אף שירות המבחן סבר כי משלא הפנים המבקש את חומרת מעשיו, מתחייבת ענישה מוחשית בעניינו.

המבקש ממאן להשלים עם פסק הדין ומכאן הבקשה שלפניי.

נימוקי הבקשה

4. המבקש ממקד בקשתו בהסכם "הסולחה" וחשיבותו בפתרון סכסוכים בחברה הערבית, לשיטתו, שגה בית המשפט המחוזי משלא נתן משקל הולם להסכם. עוד טוען המבקש כי לא ניתן משקל הולם לנסיבותיו האישיות, כמו גם לאמור בתסקיר שירות המבחן. המבקש סבור כי שגה בית משפט השלום משקבע כי מידת הפגיעה בערכים היא גבוהה ומידת האשם בינונית-גבוהה, זאת בין השאר, היות שהאירוע לא היה מתוכנן; האלימות הפיזית החלה על ידי המתלונן; ופציעתו של המתלונן לא הובילה לנזק קבוע ולא הצריכה ביקור בבית חולים. על רקע אלו טוען המבקש, מתחם הענישה ההולם שנקבע שגוי והעונש שהושת עליו, מחמיר.

דין והכרעה

5. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם עולה שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית

עמוד 2

החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים או במקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 666/20 עמרם נ' מדינת ישראל (3.2.2020)). הבקשה ממוקדת בחומרת עונשו של המבקש, עילה אשר על דרך כלל לא מקימה מתן רשות ערעור אלא במקרים חריגים בלבד שבהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת בעבירות דומות (רע"פ 851/20 טוטנגי נ' מדינת ישראל (5.2.2020)). בענייננו, מצאתי כי הבקשה אינה עומדת באמות המידה האמורות וכי העונש שהושת על המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת, וממילא אינו סוטה ממנה באופן חריג (ראו והשוו: רע"פ 4574/17 אבו עראר נ' מדינת ישראל (23.8.2017); רע"פ 2781/15 מחאמיד נ' מדינת ישראל (27.4.2015); רע"פ 8421/19 דהן נ' מדינת ישראל (24.12.2019)).

האופן בו יש להתחשב בקיומו של הסכם "סולחה" נדון בפסיקתו של בית משפט זה שקבע לא פעם כי אין בו כדי לאיין לחלוטין את חומרת העבירה (ראו למשל, רע"פ 3622/15 סארה נ' מדינת ישראל, בפסקה 12 וההפניה שם (1.03.2016)). בענייננו, בית משפט השלום שקל לקולא את קיום ההסכם בקביעת העונש במתחם, ובית המשפט המחוזי נדרש לכך כמו גם ליתר נסיבותיו האישיות של המבקש, בקבעו כי בית משפט השלום נתן את המשקל הראוי למכלול הנסיבות תוך שהציב את העונש בחלקו התחתון של המתחם. קביעות הערכאות מטה מקובלות עליו ומשכך, אני סבור כי הבקשה לא מעלה עילה להתערבותו של בית משפט זה ב"גלגול שלישי".

6. סוף דבר, הבקשה למתן רשות ערעור נדחית. לפנים משורת הדין, המבקש יתייצב לריצוי עונש המאסר בפועל ביום 1.5.2020.

ניתנה היום, י"ט באדר התש"פ (15.3.2020).

ש ו פ ט